

[Grethe Philip]

Grethe Philip (RV):

Det radikale venstre kan tilslutte sig samtlige regeringens ændringsforslag. Det radikale venstre og socialdemokratiet indgik i efteråret 1977 et supplerende forlig om finansloven for 1978, som vi henholder os til, og som, sammen med det forlig vi tidligere har indgået med en større kreds, danner grundlaget for vor holdning såvel til regeringens som til oppositionens forskellige ændringsforslag.

Regeringens ændringsforslag betegner ikke på noget punkt en fravigelse fra den hovedlinje, der blev anlagt ved finanslovsforlaget fremsættelse, og er i det væsentlige korrektioner i forbindelse med stillingsoprettelser og ændrede skøn over forventede udgifter og indtægter, som vi alle kan tilslutte os.

Oppositionens ændringsforslag afviser vi alle, men vi gør det med forskellig grad af uvilje. Nogle af dem har vi ligefrem en vis sympati for, men finder ikke sagen tilstrækkelig oplyst eller tidspunktet egnet. Andre ændringsforslag er vi principielt imod, fordi de bunder i en helt anden holdning til hele samfundet og samfundsøkonomien eller væsentlige dele deraf; det gælder særlig fremskridtspartiets og kommunisternes forslag. Eller vi vender os imod dem, fordi vi i den konkrete sag har en anden opfattelse af behovet enten for besparelse eller merudgift end den, der foreslås.

Jeg vil i det følgende trække nogle enkelte af de ændringsforslag frem, som vi her har til behandling.

Partiet venstre foreslår udsættelse af tidspunktet for påbegyndelse af Storebæltsbroen. Vi kan ikke tilslutte os dette forslag, da vi finder, at situationen i øjeblikket er uafklaret. Det radikale venstre mener, at dette spørgsmål bør indgå i en samlet vurdering af regeringens bebudede investeringsplan, hvorunder der også kan blive tale om en nyvurdering af den store investering, der vedrører Storebæltsbroen, og navnlig en nyvurdering af, om denne investering tidsmæssigt skal fastlægges dér, hvor den i øjeblikket ligger. Det må vi alt sammen se i sammenhæng med de øvrige investeringer og tidspunktet for de øvrige investeringer.

Vi går imod, at kontoen for industrialiseringsfonden for udviklingslande udgår. Det radikale venstre finder, at denne form for u-landshjælp har vist sig at være et værdi-

fuldt led i støtten til u-landene, som også har vundet megen forståelse og interesse i dansk erhvervsliv. Netop direkte støtte til udvikling af erhvervsvirksomheder kan vise sig at have en fremtid for sig, og u-landene er selv meget interesserede i denne form for støtte.

Det radikale venstre vender sig også imod forslag om nedsættelse af saneringslån. Vi finder, at en fortsat sanering af dårlige byejendomme er et vigtigt led i hele arbejdet for at forbedre de sociale forhold, og vi ser i øvrigt gerne, at dette saneringsarbejde suppleres med en byfornyelse af gamle ejendomme, en opgave, der netop er velegnet i en tid, hvor der er behov for aktiviteter, som er relativt meget arbejdskrævende og lidt valutakrævende.

Venstre og det konservative folkeparti har sammen stillet en række ændringsforslag. De foreslår centret for udviklingsforskning nedlagt. Det er rigtigt, at der har været en del problemer omkring dette center, og at der også har været en del uro, men efter at der er kommet en nyorganisering af instituttet, foregår der her meget værdifuldt arbejde, og jeg vil gerne understrege, at jeg finder, det er et meget vigtigt led i hele u-landsarbejdet, at der også foregår en forskning omkring disse problemer.

Det radikale venstre går imod forslaget om nedsættelse af kontoen for humanitær og uddannelsesmæssig bistand gennem internationale organisationer og frihedsbevægelser. Vi opfatter det som et meget beskedent dansk bidrag til humanitær hjælp og uddannelse til grupper, som er udsat for en krænkelser af de mest elementære menneskerettigheder, hvor vi efter dansk holdning og tradition skulle være de første til at yde hjælp.

Det konservative folkeparti har stillet en række ændringsforslag alene, uden at det sker sammen med andre partier. Blandt disse forslag indgår en voldsom beskæring af bevillingen til u-landshjælpen, hvor man, efter det, vi har fået oplyst fra finansministeren, må regne med, at det drejer sig om en bortskæring af 2 års stigning i den bilaterale u-landshjælp, og det vil dermed yderligere udskyde det tidspunkt, hvor vi kan nå op på den støtte, som vi har forpligtet os til i forhold til vores bruttonationalprodukt, dels her i folketinget, dels ved at give tilslutning internationalt til en målsætning.